

REFERAT |KRS| Formannskapet (2015-2019) d. 03-05-2017

Mødedato Onsdag d. 03. maj 2017 kl. 09:00

Mødested Formannskapssalen

Indholdsfortegnelse

Program for møtet.....	3
Godkjenning av protokoll fra formannskapets møte 05.04.17.....	6
Høring - En mer effektiv og fremtidsrettet hjelpemiddelformidling- for økt deltakelse og mestring..	8
Høring - Fremtidig regional struktur i arbeids- og tjenestelinjen i NAV.....	15
Høring - forslag til oppheving av vannscooterforskriften.....	19
Høring - forslag til revidert forskrift for husholdningsavfall i Kristiansand, Songdalen, Søgne og Ve	23

Punkt 55/17: Program for møtet

MØTEINNKALLING TIL FORMANNSKAPET

Dato: 03.05.2017 kl. 09.00
Sted: Formannskapssalen

Innkalling gjelder bare medlemmer. Varamedlemmer møter etter særskilt innkalling.

Forfall meldes snarest til Formannskapssekretæren tlf 38 24 34 79 / 98 28 79 38

PROGRAM FOR MØTET:

- Kl. 09.00 – 09.30** **Orientering om Avfall Sør**
ved daglig leder Hans Georg Høgevoll-Garstad
- Kl. 09.30 – 10.00** **Presentasjon av USUS og undersøkelse av Kristiansand som**
Barnas By ved prosjektleder Inger L. Hutchinson

SAKSKART			Side
55/17	201700005-50	Program for møtet	
56/17	201700005-50	<u>Formannskapssak:</u> Godkjenning av protokoll fra formannskapets møte 05.04.17	
		Sektor 3 – Helse- og sosial:	
57/17	201702301-2	<u>Formannskapssak:</u> Høring - En mer effektiv og fremtidsrettet hjelpemiddelformidling- for økt deltakelse og mestring Helse- og sosialstyrets innst. 25.04.17	
58/17	201705075-2	<u>Formannskapssak:</u> Høring - Fremtidig regional struktur i arbeids- og tjenestelinjen i NAV Helse- og sosialstyrets innst. 25.04.17	

		Sektor 5 – Teknisk:	
59/17	201616270-4	<u>Formannskapssak:</u> Høring - forslag til oppheving av vannscooterforskriften By- og miljøutvalgets innst. 06.04.17	
60/17	201702637-3	<u>Formannskapssak:</u> Høring - forslag til revidert forskrift for husholdningsavfall i Kristiansand, Songdalen, Søgne og Vennesla By- og miljøutvalgets innst. 06.04.17	

Harald Furre
ordfører
(sign.)

Punkt 56/17: Godkjenning av protokoll fra formannskapets møte 05.04.17

Bilag

Vedtak FORMAN, 03052017, Sak 56/17, Godkjenning av protokoll fra formannskapets møte 05.04.17

Protokoll Formannskapet 05.04.2017

Dato 24. april 2017
Saksnr.: 201700005-50
Saksbehandler Anne Lise Holand Aabø

Saksgang
Formannskapet

Møtedato
03.05.2017

Godkjenning av protokoll fra formannskapets møte 05.04.17

Forslag til vedtak

[Formannskapet godkjenner protokoll fra formannskapets møte 05.04.2017.](#)

Tor Sommerseth
Rådmann

Anne Lise Holand Aabø
Formannskapssekretær

Vedlegg:
Protokoll fra formannskapets møte 05.04.17

Punkt 57/17: Høring - En mer effektiv og fremtidsrettet hjelpemiddelformidling- for økt deltakelse og mestring.

Bilag

Vedtak FORMAN, 03052017, Sak 57/17, Høring - En mer effektiv og fremtidsrettet hjelpemiddelformidling- for økt deltakelse og mestring.

Vedtak HELSOS, 25042017, Sak 20/17, Høring - En mer effektiv og fremtidsrettet hjelpemiddelformidling- for økt deltakelse og mestring.

Dato 5. april 2017
Saksnr.: 201702301-2
Saksbehandler Ellen K. Torgersen

Saksgang
Helse- og sosialstyret
Formannskapet

Møtedato
25.04.2017
03.05.2017

Høring - En mer effektiv og fremtidsrettet hjelpemiddelformidling - for økt deltakelse og mestring.

Sammendrag

Regjeringen nedsatte ekspertutvalget 26. november 2015, som fikk i oppdrag å foreta en helhetlig gjennomgang av hjelpemiddelpolitikken. Utredningen skulle ta hensyn til tidligere utredninger og utvikling på tilhørende politikk områder som endring i boligpolitikken og helse- og omsorgspolitikken.

Utvalget har kommet med anbefalinger på ansvarsfordeling mellom stat og kommune. De har vurdert en hjelpemiddelpolitikk som bidrar til økt deltakelse i arbeid og utdanning for personer med nedsatt funksjonsevne. De har gjort vurderinger knyttet til økonomisk kostnadskontroll ved de ulike ansvarsmodellene, samt ulike anbefalinger som kan bidra til forenklinger og effektivisering på området. Det er også vurdert fremtidig kompetansebehov og kunnskapsutvikling på området i lys av de anbefalingene utvalget har foretatt. De er foretatt en vurdering av offentlige anskaffelser og hvordan disse ivaretar behov hos brukerne, sikrer sunne marked på hjelpemiddelområdet og behov for innovasjon på området.

Kristiansand kommune mener at rapporten omhandler et viktig område som med nødvendig satsing vil kunne bidra til økt egenmestring og aktiv deltakelse for personer med nedsatt funksjonsevne og tilrettelegge for at brukere av kommunale tjenester vil kunne bo hjemme så lenge som mulig. På bakgrunn av dette mener en det er viktig å komme med innspill til sentrale områder som bør hensynstas i videre arbeid med strategiene på dette området.

Følgende områder finner Kristiansand kommune det viktig å gi høringsinnspill på:

- Dersom kommunene skal ha et større helhetlig ansvar for hjelpemidler og velferdsteknologiske løsninger må det sikres at kommunene gis nødvendige rammebetingelser, økonomisk og juridisk.
- Behov for tydeligere ansvarsavklaringer knyttet til helse- og velferdsteknologiområdet.
- Utrede nærmere hvilke konsekvenser et helhetlig kommunalt ansvar for tilrettelegging av boliger til personer med nedsatt funksjonsevne vil innebære for kommunene.

Forslag til vedtak

Formannskapet gir sin tilslutning til forslag på høringssvar fra Kristiansand kommune.

Tor Sommerseth
Rådmann

Wenche Dehli Pedersen
Helse- og sosialdirektør

Vedlegg:

<https://www.regjeringen.no/contentassets/869af6e38d594020a851ace0b11dc12e/en-mer-effektiv-og-fremtidsrettet-hjelpemiddelformidling.pdf>

Bakgrunn for saken

Kort om ekspertutvalgets arbeid:

Regjeringen varslet i regjeringsplattformen at det skulle foretas en helhetlig gjennomgang av hjelpemiddelpolitikken i løpet av valgperioden. Regjeringen nedsatte ekspertutvalget 26. november 2015, og utvalget ble gitt følgende mandat:

Arbeidet skulle ta hensyn til tidligere utredninger og utvikling på tilhørende politikk områder som endring i boligpolitikken og helse- og omsorgspolitikken

Utvalget har fått i oppdrag å vurdere:

- hvordan man kan skape helhetlige løsninger på ulike livsarenaer som møter fremtidens utfordringer, og hvor hjelpemiddelpolitikken sammen med virkemidler på andre politikkområder gir gode og kostnadseffektive løsninger.
- hensiktsmessig ansvarsdeling mellom stat og kommune når det gjelder stønad til hjelpemidler, og kompetansebehovet knyttet til hjelpemidler. Utredningen skulle sees i sammenheng med Regjeringens forslag i stortingsmeldingen Meld. St. 14 (2014–2015) Kommunereformen – nye oppgaver til større kommuner, hvor det foreslås at ansvaret for basishjelpemidler kan overføres til større kommuner.
- hvorvidt dagens system for formidling av hjelpemidler harmonerer med fremtidens krav – både hva gjelder bosituasjon, brukernes krav og forventninger, ny teknologi, befolkningssammensetning mv.
- hvilken type kompetanse som er nødvendig i formidlingen av hjelpemidler, hvorvidt denne harmonerer med fremtidens krav, og hva som er hensiktsmessig organisering sett i forhold til endrede kompetansekrav.
- hvordan forskning, innovasjon og utvikling kan og bør ivaretas på en helhetlig og god måte, herunder i samarbeid med omsorgssektoren.
- Økonomiske, administrative og andre vesentlige konsekvenser på kort og lang sikt av utvalgets forslag i samsvar med utredningsinstruksen.

Utvalget har hatt følgende sammensetning:

Arild Hervik, professor ved Høgskolen i Molde, Molde, leder

Lene Conradi, ordfører, Asker

Astrid Gramstad, forsker ved UiT – Norges arktiske universitet, Tromsø

Frode Selbo, avdelingsdirektør NAV Hjelpemiddelsentral Sør-Trøndelag, Trondheim

Lone Merete Solheim, avdelingsdirektør Fylkesmannen i Rogaland, Stavanger

Kristin Standal, prosjektleder KS, Bærum

Lars Ødegård, spesialrådgiver Norges Handikapforbund, Nannestad

Følgende referanserammer er lagt til grunn for utvalgets vurderinger:

- Brukernes behov i sentrum
- Økt mulighet til deltakelse og mestring
- Helhetlige løsninger
- Sikre god kompetanse
- Sikre god kostnadskontroll og kostnadseffektive løsninger

Utvalgets overordnede tilnærming:

Utvalget har i sine vurderinger tatt utgangspunkt i brukeren, og hvordan sikre at brukernes behov best kan håndteres i en fremtidig modell. Videre at tjenesten ytes så ressurseffektivt som mulig, og i sine vurderinger legger de til grunn at det er den instansen som underbygger at dette kan skje som bør ha ansvar.

Utvalget legger et tjenesteperspektiv til grunn, der hjelpemidler/tilrettelegging er ett mulig tiltak for en bruker, men ikke målet i seg selv. Det er sentralt for utvalget å understreke viktigheten av hjelpemidler og tilrettelegging for å gi muligheter for økt deltakelse og mestring. Å sikre god tilgang på hjelpemidler og andre tilretteleggingstiltak er god samfunnsøkonomi. En passiv hjelpemiddelpolitikk kan føre til større behov for andre hjelpetiltak som igjen gjør brukerne mindre i stand til å være selvhjulpne. Det vil føre til at samfunnet må investere i dyrere tiltak som økt behov for personlig bistand eller institusjonsinnleggelse.

Hjelpemidler og tilrettelegging er sentrale tiltak for å kunne sikre at vi skal kunne bo lengre hjemme, samt i størst mulig grad settes i stand til å klare oss selv. Dette blir stadig viktigere, gitt de fremtidige utfordringene landet står overfor med langt flere eldre.

Det er videre i saken innarbeidet Kristiansand kommunes uttalelser knyttet til den enkelte anbefaling utvalget har kommet med:

Utvalget har kommet med anbefalinger på følgende områder:

- Ansvarsdeling mellom stat og kommune
- Arbeid og utdanning
- Økonomisk kostnadskontroll
- Forenklinger og effektivisering
- Organisering
- Kompetanse og kunnskapsutvikling
- Offentlige anskaffelser

Under fremkommer utkast til høringsuttalelse på noen sentrale områder og anbefalinger i rapporten som er ute til høring.

Forslag på høringssvar fra Kristiansand kommunes

✓ Ansvarsdeling mellom stat og kommune

1. Utvalget foreslår å videreføre grunnmodellen i dagens system ved lovfestede rettigheter i folketrygden.
2. Kommunene bør få et større ansvar for enkle og høyfrekventerte hjelpemidler

Utvalget er ikke entydige i sine anbefalinger om hvorvidt kommunene skal ha et helhetlig ansvar som også innebærer et finansieringsansvar for disse hjelpemidlene. Kristiansand kommune støtter utvalgets forslag om at kommunene kan ha et mer helhetlig ansvar for enkle og høyfrekvente hjelpemidler, men at finansieringsansvaret fortsatt ligger til folketrygden. Som utvalget viser til vil ikke dette innebære den beste modellen i henhold til et kostnadskontroll perspektiv, men vil i større grad ivareta likhet på tvers av kommunene da ikke tildeling av hjelpemiddelene vil være avhengig av kommunale budsjetter.

Uavhengig av fremtidig valg av ansvars- og rollefordeling mellom stat og kommune vil forslag til modell ved økte behov for hjelpemidler kunne medføre en oppgaveglidning mellom stat og kommune og en mengdeproblematikk, som vil utfordre kommunenes investeringsbehov og kostnadsbilde knyttet til lager, logistikk og forvaltning, samt at rammetilskudd til kommunene må sikre økte kostnader knyttet til økt andel eldre med behov for hjelpemidler.

Kristiansand kommune støtter utvalgets forslag om et prioriteringsutvalg som får i oppdrag å vurdere hvilke hjelpemidler det offentlige skal ha et ansvar for og hva det enkelte individ bør ha et ansvar for selv. Dette er et område som er i rask utvikling og hvor samfunnsutvikling generelt også vil påvirke hvilke teknologi/hjelpemidler som etter hvert vil anses som allemannseie.

Kristiansand kommune støtter utvalgets tilnærming med en mer helhetlig tilnærming hvor brukeres egenmestring og aktiv deltakelse står i fokus. Rett til å få utdelt hjelpemiddel/velferdsteknologi bør relateres til brukers behov og ikke til hvem som mottar varslene. Eksempelvis kan bruker få dekket en «døralarm» av NAV dersom signalene går til pårørende, men vil ikke ha samme rettighet dersom signalene går til kommunen. Dette medfører at det kan oppstå fragmentert finansieringsansvar ved at det er kommunene som dekker kostander til en løsning dersom varselet skal gå til tjenestene, mens bruker får dekket hjelpemiddelet dersom pårørende skal varsles.

✓ **Behov for tydeligere avklaringer av ansvar knyttet til velferdsteknologi:**

Utvalget konkluderer med at velferdsteknologi er i stor grad innrettet mot helse- og omsorgstjenester og at dette er et kommunalt ansvar. Det må sees i sammenheng med at enkelte teknologiske hjelpemidler grenser opp mot behandlingshjelpemidler og der hvor brukere går til anskaffelse av «velværeteknologi». Velferdsteknologi spenner over et vidt felt, og samme teknologi kan ha flere formål. Dette er et felt i rivende utvikling, og omfatter alt fra behandlingshjelpemidler til utstyr den enkelte skaffer for egne midler. Kristiansand kommune mener at dette området bør utredes bedre hvor det er behov for avklaring av fremtidig ansvar og finansiering mellom bl. a NAV stat, Husbanken, kommunene og spesialisthelsetjenesten.

Erfaringer Kristiansand kommune har samlet fra ulike prosjekter på velferdsteknologi er behov for noen styrende prinsipper knyttet til egenandeler på velferdsteknologiske løsninger/hjelpemidler. Det vil være et område som bør avklares i sammenheng med hvordan finansiering av velferdsteknologiområdet skal sikres for å stimulere kommunene til å kunne investere i teknologien.

Vi mener det er viktig å understreke at formålet med at velferdsteknologi innføres er ikke bare å sikre effektive kommunale helse- og omsorgstjenester, men i like stor grad bidra til å øke brukers egenmestring og aktive deltakelse i samfunnet.

Utvalget viser også til at fragmentert ansvar for velferdsteknologiske løsninger i liten grad gir intensiver for å utvikle utstyr med kompatibelt grensesnitt. En vil understreke at det må stilles samme krav til alle tekniske hjelpemidler, som kan kobles til felles løsninger og til felles journalsystemer, uavhengig av hvem som har forvaltnings- eller finansieringsansvaret for teknologien.

Et temaområde som en gjerne hadde sett utvalget hadde drøftet nærmere var «Pasient@home» hvor teknologisk utstyr/hjelpemidler er benyttet for å gi personer avstandsoppfølging. Prosjektene «United for Health» og Felles telemedisinsk løsning på Agder «Telma» er eksempler på slik avstandsoppfølging, hvor personer som skrives ut fra sykehus gis avstandsoppfølging i form av videosamtaler og mulighet for ulike målinger i en tid etter utskrivelse.

Erfaringen her viser at dette er tjenester som i stor grad oppleves positivt for pasientene, og prosjektene har gitt resultater på etterspørsel av spesialisthelsetjenester, men hvor kommunene ikke nødvendigvis får den store effekten knyttet til kommunale helse- og omsorgstjenester, men vil kunne bli den instansen som sitter med finansieringsansvaret. I det videre arbeidet anbefales det å foreta en nærmere avklaring av ansvarsfordeling mellom NAV, kommune og spesialisthelsetjenester på dette området for å sikre modeller som gir gode insentiver for den enkelte instans på områder som kan gi samfunnsøkonomiske gevinster som sikrer bærekraftige tjenester i fremtiden.

Behov for kompetanse og kraft til kommunene på anskaffelsesprosesser knyttet til velferdsteknologi er ikke et drøftet tema i rapporten. Det vises til at anskaffelsesprosessene fungerer etter hensikt i dag i regi av det ansvaret som ligger til Nav. Kristiansand kommune mener utvalget med fordel kunne drøftet behov for kompetanse og samordning ut over kommunene ved anskaffelsesprosesser av velferdsteknologiske løsninger.

✓ **Overføring av ansvar fra folketrygden til Husbanken**

3. Utvalget anbefaler at alle tiltak for fysisk tilrettelegging av boliger samles hos en og samme instans. Utvalgets flertall foreslår å overføre ansvar fra folketrygden til Husbanken på dette området.

Utvalget har i sitt grunnlag for denne anbefalingen ikke valgt å drøfte anbefalingen i lys av forslag fra Kommunal- og moderniseringsdepartementet om at den personrettede delen av Husbankens tilretteleggingstilskudd overføres til kommunene. Dette mener Kristiansand kommune bør utredes nærmere i videre arbeid. En samordning av ulike tilskuddsordninger vil være hensiktsmessig og gi kommunene et tydeligere helhetlig ansvar for de virkemidlene som sikrer riktig tilpasning av bolig, hjelpemiddel og tjeneste til innbyggere med nedsatt funksjonsevne. Dersom ansvaret for tilrettelegging av bolig flyttes fra Husbanken til kommunene, bør det utredes hvilke konsekvenser dette vil innebære for kommunene med hensyn til virkemidler og rammebetingelser til kommunene for å lykkes med ønsket retning på dette området.

Uavhengig av hvorvidt kommunene får ansvar som i dag ligger til Husbanken er det kommunen som behandler søknader om tilskudd til tilpasning av bolig i dag. Nye oppgaver til kommunene kan medføre økte utfordringer med å sikre tilstrekkelig arbeidskraft og nødvendig kompetanse til kjerneoppgavene innen helse- og sosialtjenester fremover.

Punkt 58/17: Høring - Fremtidig regional struktur i arbeids- og tjenestelinjen i NAV

Bilag

Vedtak FORMAN, 03052017, Sak 58/17, Høring - Fremtidig regional struktur i arbeids- og tjenestelinjen i NAV

Fremtidig regional struktur HØRINGSUTTALELSE 20 04 2017.docx

Vedtak HELSOS, 25042017, Sak 21/17, Høring - Fremtidig regional struktur i arbeids- og tjenestelinjen i NAV

Dato 19. april 2017
Saksnr.: 201705075-2
Saksbehandler Heidy Døsvik

Saksgang
Helse- og sosialstyret
Formannskapet

Møtedato
25.04.2017
03.05.2017

Høring - Fremtidig regional struktur i arbeids- og tjenestelinjen i NAV

Sammendrag

Høringsforslaget innebærer blant annet at det overføres ressurser fra regionalt til lokalt nivå. Videre innebærer det at Aust- og Vest-Agder utgjør en ny region fra 1. januar 2020. En stiller seg positiv til videreutvikling av partnerskapet mellom stat og kommune og NAV-kontorene og regionkontorets rolle, som pådriver i regional utvikling og innovasjon. Signalet om mer ledelse og mindre styring vil kunne gi økt lokalt handlingsrom for ledelse og utvikling.

I forbindelse med NAVs forestående regionreform, bør lokalisering av NAV regionnivå vurderes i sammenheng med lokalisering av andre regionale statlige etater.

Forslag til vedtak

Formannskapet støtter forslaget til fremtidig struktur i Arbeids- og tjenestelinjen, med følgende merknader

1. Kristiansand kommune tilslutter seg hovedlinjene som innebærer en ressursforskyving fra regionalt nivå til lokale NAV-kontor.
2. Kristiansand kommune støtter forslaget om å la Aust-Agder og Vest-Agder utgjøre en ny region i Arbeids- og tjenestelinjen i NAV fra 1. januar 2020.
3. Manglende sammenfall mellom fylkesinndelingen og statens regionale inndeling skaper utfordringer for samhandling og samordning av innsats som bygger opp om samfunnsutviklingen i en region. Etter kommunens vurdering bør man tilstrebe en regioninndeling som sammenfaller med avtalen mellom flertallspartiene i Stortinget om nye folkevalgte regioner.
4. Valg av lokalisering av statlige etater bør bidra til å understøtte en balansert sysselsettings- og kompetansesituasjon i regionene. Kristiansand kommune viser til at fylkestingenes sammenfallende vedtak om å etablere en ny region Agder er basert på en avtale som anbefaler at Arendal bygges opp som hovedsete for regional stat, mens det regionale folkevalgte nivået legges til Kristiansand. I forbindelse med valg av lokalisering anbefaler Kristiansand kommune at NAV ta hensyn til den regionale enigheten om å bygge opp regional stat i Arendal.

Tor Sommerseth
Rådmann

Wenche P. Dehli
Helse- og sosialdirektør

Vedlegg:
Høringsuttalelse fra NAV Kristiansand

Bakgrunn for saken

Arbeids- og velferdsdirektøren igangsatte våren 2016 et utredningsprosjekt for å vurdere en ny fremtidig regional struktur i Arbeids- og tjenestelinjen. Ny regional modell for arbeids- og tjenestelinjen i NAV er sendt på høring. Høringsfristen er satt til 28. april. Kommunene er ikke egne høringsinstanser, men skal komme med sine innspill til KS.

Utredningsprosjektet har levert tre delrapporter. Høringsdokumentet «Regionalisering gir muligheter» er utarbeidet med bakgrunn i disse delrapportene. Høringsbrevet og høringsdokumentet er vedlagt saken.

Arbeids- og tjenestelinjen i NAV har i dag en struktur som følger fylkesgrensene. I høringsbrevet vises det til at trendene i arbeidslivet, sammen med digitaliseringen i samfunnet, gir muligheter til å samhandle og utvikle NAVs tjenester mer effektivt innenfor et større geografisk område. Et av formålene med å utrede regionalisering er å vurdere hvordan NAV kan styrke de brukernære tjenestene. Dette omfatter både å frigjøre ressurser til oppgaver på NAV-kontorene, og å vurdere hvordan et fremtidig regionalt nivå kan støtte de brukernære oppgavene.

Mandatet for utredningen peker på to hovedhensikter med regionaliseringen i NAV: For det første å frigjøre ressurser til oppgaver i NAV-kontorene, bl.a. for å følge opp brukere med mer sammensatte behov. For det andre å lede og utvikle virksomheten regionalt på en best mulig måte, med større kompetansemiljøer og større vektlegging av rollen som samfunnsaktør.

Utredningen omfatter de delene av Arbeids- og tjenestelinjen som har en fylkesvis struktur i dag. Dette gjelder fylkeskontorene, Arbeidslivssentrene, Arbeidsrådgivningskontorene, rådgivende leger og enkelte andre tjenester. NAV-kontor, NAV Kontaktsenter og NAV Hjelpemidler og tilrettelegging i Arbeids- og tjenestelinjen omfattes ikke av utredningen. Det samme gjelder øvrige deler av NAV, som direktoratet, Ytelseslinjen og Økonomilinen. Blant målene for regionaliseringen er å etablere elleve regioner med elleve regionkontor innen 1.1.2020. Denne datoen sammenfaller med tidspunktet for ikrafttredelse av nye folkevalgte regioner. I rapporten foreslås følgende regioner i Arbeids- og tjenestelinjen i NAV:

- Finnmark og Troms
- Nordland
- Nord-Trøndelag og Sør-Trøndelag
- Møre og Romsdal
- Sogn og Fjordane og Hordaland
- Rogaland
- Vest-Agder og Aust-Agder
- Telemark, Buskerud og Vestfold
- Hedmark og Oppland
- Oslo
- Akershus og Østfold

Regionnivået skal være et av tre styringsnivåer i Arbeids- og tjenestelinjen, plassert mellom direktoratet og NAV-kontorene.

I høringsdokumentet heter det at regionkontorene bør sitte samlet, men at delt lokalisering i noen tilfeller kan være hensiktsmessig. Høringsdokumentet angir ikke geografisk lokalisering av regionkontor eller lokalisering av ledelsen i regionale spesialenheter. Høringsdokumentet vurderer imidlertid hvilke kriterier som bør ligge til grunn for valg av geografisk lokalisering av regionale enheter i Arbeids- og tjenestelinjen. Regionkontoret bør lokaliseres til et av

eksisterende fylkeskontor, og ledelsen av de regionale spesialenhetene lokaliseres på samme sted som regionkontoret.

I høringsdokumentet foreslås følgende kriterier for valg av lokalisering av regionkontor:

- Krav om nærhet til tjenesten (vektes 10 prosent)
- Kompetansekrav til medarbeidere på regionkontoret (vektes 30 prosent)
- Krav til infrastruktur, nærhet til andre typer fagmiljøer, offentlige myndigheter m.m. (vektes 40 prosent)
- Kostnadseffektivitet og effektiv oppgaveløsning (vektes 20 prosent)

De samme kriteriene er lagt til grunn for lokalisering av regionale spesialenheter. Vektingen av kriteriene er imidlertid tilpasset oppgavene til regionale spesialenheter, og er henholdsvis 25, 25, 30 og 20 prosent.

Ressursfordelingen mellom fylkesnivå og NAV-kontor er i dag henholdsvis 24 % og 76 % på aggregert nivå. I høringsdokumentet foreslås en dreining til en norm på 20:80 hvor minst 80 % av budsjettet anvendes ved NAV-kontor. Midler skal omfordeles gjennom frigjøring av stordriftsfordeler, eiendomskostnader, endring i arbeidsmåter og ved at ansatte overføres til NAV-kontor uten å ta med seg tidligere arbeidsoppgaver.

Regionaliseringen angår også de fylkene som selv ikke berøres av sammenslåing. Selv om det for fylkene Oslo, Rogaland, Møre og Romsdal og Nordland ikke foreslås geografiske endringer, heter det i høringsdokumentet at det fortsatt er potensiale for å frigjøre ressurser også ved disse kontorene.

Beregninger viser at det på sikt er et potensial for å frigjøre/omfordele 192 millioner kroner til NAV-kontorene ved å anvende en norm hvor 80 prosent skal gå til NAV-kontorene og 20 prosent til regionnivået. I høringsdokumentet foreslås det at det omfordeles 125 mill. kroner per 1.1.2020, fordelt med 115 mill. kroner i frigjøring/omfordeling av ressurser fra lønnskostnader og 10 mill. kroner i frigjøring/omfordeling av ressurser fra eiendomskostnader.

I henhold til utredningen «En ny region Agder?» er det til sammen 162 årsverk ved NAV Aust-Agder og 245 årsverk ved NAV Vest-Agder. NAV Aust-Agder er lokalisert på Harebakken i Arendal. Stillingene i NAV Vest-Agder er fordelt mellom Kristiansand, Lyngdal og Mandal – med hovedtyngden i Kristiansand. Blant de aktuelle årsverkene i NAV Aust-Agder og NAV Vest-Agder er det i henhold til dette henholdsvis 54 og 59 årsverk som omfattes av utredningen om fremtidig regional struktur. Dersom det frigjøres/omfordeles ressurser fra regionnivået i NAV til NAV-kontorene kan dette få betydning for antallet årsverk ved regionkontoret.

I forbindelse med NAVs forestående regionreform, bør lokalisering av NAV regionnivå vurderes i sammenheng med lokalisering av andre regionale statlige etater.

Kristiansand kommunes høringsdokument er basert på et felles høringsnotat fra NAV ledere i Vest-Agder.

Punkt 59/17: Høring - forslag til oppheving av vannscooterforskriften

Bilag

Vedtak FORMAN, 03052017, Sak 59/17, Høring - forslag til oppheving av vannscooterforskriften

Høring om oppheving av vannscooterforskriften(1).pdf

Vedtak BYUTVIK, 06042017, Sak 85/17, Høring - forslag til oppheving av vannscooterforskriften

Dato 22. mars 2017
Saksnr.: 201616270-4
Saksbehandler Trond Johanson

Saksgang
By- og miljøutvalget
Formannskapet

Møtedato
06.04.2017
26.04.2017

Høring - forslag til oppheving av vannscooterforskriften

Sammendrag

Klima- og miljødepartementet har sendt på høring forslag om å oppheve forskrift 21. juni 2013 nr. 701 om bruk av vannscooter og lignende.

Dagens lovverk gir restriksjoner på vannscooter gjennom forbudsbelter på 400 meter i sjø og 500 meter i ferskvann. Innenfor disse forbudssonene er det kun tillatt med transportkjøring saktere enn 5 knop og med stø kurs for å komme seg ut av forbudsbeltene.

En oppheving av forskriften vil innebære at det ikke lenger finnes en nasjonalt fastsatt særregulering for bruk av vannscootere, men de generelle reglene for bruk av fartøy vil fremdeles gjelde for bruk av vannscooter. Forslaget innebærer at kommunene gis ansvaret for å regulere bruken av vannscootere i sammenheng med regulering av andre fartøy slik at de lokale interessene blir ivaretatt. Havne- og farvannsloven og motorferdselloven gir kommunene mulighet til å regulere bruken av vannscootere og øvrige fartøy etter lokale vurderinger.

Forslag til vedtak

1. Kristiansand kommune vil utfra et friluft- og folkehelseperspektiv fraråde at forskrift 21. juni 2013 nr. 701 om bruk av vannscooter og lignende oppheves.
2. Dagens restriksjoner anbefales opprettholdt

Tor Sommerseth
Rådmann

Ragnar Evensen
Teknisk direktør

Vedlegg:
Høringsbrev fra Klima- og miljødepartementet

Bakgrunn for saken

Klima- og miljødepartementet har sendt på høring forslag om å oppheve forskrift 21. juni 2013 nr. 701 om bruk av vannscooter og lignende.

Dagens lovverk gir restriksjoner på vannscooter gjennom forbudsbelter på 400 meter i sjø og 500 meter i ferskvann. Innenfor disse forbudssonene er det kun tillatt med transportkjøring saktere enn 5 knop og med stø kurs for å komme seg ut av forbudsbeltene.

En oppheving av forskriften vil innebære at det ikke lenger finnes en nasjonalt fastsatt særregulering for bruk av vannscootere, men de generelle reglene for bruk av fartøy vil fremdeles gjelde for bruk av vannscooter. Forslaget innebærer at kommunene gis ansvaret for å regulere bruken av vannscootere i sammenheng med regulering av andre fartøy slik at de lokale interessene blir ivaretatt. Havne- og farvannsloven og motorferdselloven gir kommunene mulighet til å regulere bruken av vannscootere og øvrige fartøy etter lokale vurderinger.

I Miljødepartementets høringsbrev uttales det at:

En oppheving av vannscooterforskriften vil medføre at forbudssonene langs land hvor vannscootere hittil ikke har kunnet kjøre fritt, fjernes. Det er grunn til å tro at en slik liberalisering vil føre til økt vannscootertrafikk. Dette vil sannsynligvis øke potensialet for konflikter mellom vannscootere og andre interessegrupper slik som hyttefolk og fastboende, båtfolk og andre utøvere av friluftsliv. Økt bruk av vannscooter antas også å kunne medføre visse negative effekter på natur.

Kommunens vurdering.

Kristiansand er en kystkommune med attraktiv skjærgård.

Som kystkommune har vi lagt til rette for friluftsliv og småbåttrafikk i skjærgården gjennom kommunale og private småbåthavner. Det er også tilrettelagt for småbåttrafikk til prioriterte holmer og skjær i forbindelse med etablering av skjærgårdspark. Her er det bygd ilandstigningsbrygger, badeplasser, toaletter gressplener til aktiviteter og toaletter.

Det er stor flerbruk av skjærgården hele året, både motorisert og ikke motorisert. I de siste årene har eksempelvis kajakk-padling økt i aktivitet.

Det er hensiktsmessig å se skjærgården på Agder under et og ikke ha egne bestemmelser i hver kommune.

En oppheving av forskriften vil innebære:

- At det ikke lenger finnes en nasjonalt fastsatt særregulering for bruk av vannscootere, men at de generelle reglene for bruk av fartøy vil gjelde også for bruk av vannscooter.
- Kommunene gis ansvaret for å regulere bruken av vannscootere på lik linje med andre motoriserte fartøyer. Dette vil lett medføre at en kan få forskjellige regler fra kommune til kommune.
- Det innføres ikke registreringsplikt av vannscootere, noe som vil vanskeliggjøre identifisering ved uforsvarlig bruk eller ulykker der vannscooter er innblandet.
- Kommuner som jobber for å begrense konflikter mellom vannscootere og andre brukergrupper, kan måtte øke ressursbruken. Departementet mener at disse kostnadene må dekkes av kommunen innenfor de til enhver tid gjeldende budsjettammer.
- Departementet legger til grunn at endringen i regelverket vil gi økt salg og bruk av vannscootere. Dette vil trolig innebære at man får økt ulykkesforekomst, og således økte kostnader for samfunnet knyttet til disse.

Den økte trafikken nær land som ventes å følge av at forskriften oppheves, vil medføre store negative konsekvenser for mange mennesker som søker til kysten og vannet for å oppleve fred og ro. Andre konsekvenser kan være:

1. Regjeringens forslag vil overføre arbeide til de enkelte kommunene som har behov for å begrense ferdsel med vannscootere.
2. Støy på sjøen høres over store avstander, og når det åpnes for vannscooterkjøring nær land vil det bli et stort støyproblem. Dette kan gå utover folkehelse.
3. Sikkerhet: Økt bruk av vannscootere kan føre til økt ulykkesrisiko, ikke bare for førerne selv, men også for småbåttrafikk og spesielt for de som seiler, padler, bader eller ror. Dette er alle grupper som raskt vil bli fortrenget av vannscootere.
4. Økt bruk av vannscootere er ikke i tråd med stortingsmeldingen om friluftsliv, der både støy og sikkerhetsrisiko er omtalt, og det står at «Regjeringen ser det som viktig at de ikke-motoriserte fremkomstmidlene på sjøen og i vassdrag ikke blir fortrenget av motoriserte fremkomstmidler.»
5. Norge opplever en sterk vekst av utenlandske turister som søker naturbaserte og aktive opplevelser, i hovedsak ikke-motoriserte aktiviteter. Det er fare for at økt vannscooterkjøring med tilhørende økt støy vil virke negativt for denne formen for turisme.
6. Ferdsel på sjøen med hurtiggående båter har økt og blitt et stort problem for sjøfuglbestanden, noe som har bidratt til at ca. en tredel av bestanden alt er på rødlista over truede arter. Å oppheve dagens restriksjoner til vannscooterkjøring kan være ødeleggende for bestanden. Her trenges i stedet en innskjerping og håndheving av regelverket.

Kommunen arbeider med kartlegging og verdsetting av stilleområder i kommunen. Det er stort fokus på at både boligområder og friluftsområder skal fremstå med kvalitet og med minst mulig innslag av støy. Kartleggingen er i slutfasen og det er viktige skjærgårdsområder som defineres som stille områder.

Vannscooter er støykilde som bærer langt. Støy gir redusert kvalitet i allmenne rekreasjons- og friluftsopplevelser i skjærgården.

Kristiansand kommune har over en årrekke samarbeidet med staten v/Miljødepartementet og Miljødirektoratet om å kjøpe viktige friluftsområder i skjærgården og tilrettelegge disse for allmennheten. Det er i sum sikret store arealer og skjærgården fremstår som tilgjengelig og med god kvalitet i forhold til friluftsliv, opplevelse og folkehelse. Stillhet inngår som en av flere viktige premisser for denne kvaliteten.

Konklusjon:

En oppheving av forbudssoner og frislipp av vannscooter vil påvirke støybildet/stillhetsbildet i viktige skjærgårdsområder.

Økt bruk av vannscooter vil gi økt interessekonflikt i forhold til andre brukere som:

- fritidsfiskere (stang-/flue-, snøre-, garn- og teinefiskere)
- badende på strender og rundt holmer, svaberg og skjær
- Kajakpadlere
- Naturmangfold i forhold til forstyrrelser av fugleliv

Kristiansand kommune er utfra friluftsliv-, og folkehelseinteressene uenig med forslaget om å oppheve vannscooterforskriften da dette vil gi en økt vannscooteraktivitet i skjærgården. Dagens restriksjoner bør opprettholdes.

Punkt 60/17: Høring - forslag til revidert forskrift for husholdningsavfall i Kristiansand, Songdalen, Søgne og Vennesla

Bilag

Vedtak FORMAN, 03052017, Sak 60/17, Høring - forslag til revidert forskrift for husholdningsavfall i Kristiansand, Songdalen, Søgne og Vennesla

Revisjon av renovasjonsforskrift 2016 versjon 2.pdf

0847_001.pdf

Vedtak BYUTVIK, 06042017, Sak 84/17, Høring - forslag til revidert forskrift for husholdningsavfall i Kristiansand, Songdalen, Søgne og Vennesla

Dato 17. mars 2017
Saksnr.: 201702637-3
Saksbehandler Terje Lilletvedt

Saksgang
By- og miljøutvalget
Formannskapet

Møtedato
06.04.2017
26.04.2017

Høring - forslag til revidert forskrift for husholdningsavfall i Kristiansand, Songdalen, Søgne og Vennesla

Sammendrag

Gjeldende forskrift for husholdningsavfall ble vedtatt i Avfall Sørs eierkommuner Kristiansand, Søgne, Songdalen og Vennesla i juni 2010, og trådte i kraft 1. juli samme år. Forskriften er relativt kortfattet, og er supplert med utfyllende bestemmelser i teknisk norm og administrative retningslinjer, som kan finnes på hjemmesiden til Avfall Sør (avfalsor.no)

Hensikten med revisjon av forskrift for husholdningsavfall er å sikre den kommunale styringsretten over husholdningsavfallet, finne gode miljømessig løsninger og ivareta hensynet til kommunens innsamlings- og behandlingsløsninger.

Forurensningslovens §30 sier at ingen kan samle inn husholdningsavfall uten samtykke fra kommunen. I forslag til revidert forskrift er det lagt til et kapittel (kap. 5) med krav om at det må søkes om samtykke for innsamling av husholdningsavfall. Her er det fastsatt krav til søknad, utførelse av oppgaven, rapportering og hvem som kan oppfylle kravene.

Det har også vært behov for en revisjon av andre forhold og en harmonisering mellom forskrift og gebyrregelverk. Dette gjelder blant annet definisjon av boenheter, omtale av flere retningslinjer enn før, og presiseringer om tilsyn. Avfall Sør har jobbet for at regelverket skal være tydelig for husholdningene og sammen med retningslinjene sikre at husholdningene får en enhetlig behandling.

Teknisk direktør har vurdert de tillegg og endringer som er tatt med i forslaget til revidert forskrift og har ingen merknader eller forslag til endringer. Det foreslås derfor at uttalelse fra Kristiansand kommune er positiv til forslaget til revidert forskrift.

Saken kommer til bystyret for endelig godkjenning før revidert forskrift trer i kraft.

Forslag til vedtak

[Formannskapet støtter forslag til revidert forskrift for husholdningsavfall i Kristiansand, Songdalen, Søgne og Vennesla](#)

Ragnar Evensen
Teknisk direktør

Terje Lilletvedt
Byingeniør

Vedlegg:

- Forslag til revidert forskrift for husholdningsavfall i kommunene Kristiansand, Songdalen, Søgne og Vennesla, datert 28.02.2017
- Oversendelsesbrev fra Avfall Sør, datert 28.02.2017